

Královéhradecký kraj
Krajský úřad Královéhradeckého kraje

Adresáti dle rozdělovníku

Váš dopis ze dne | Vaše značka (č. j.)

Naše značka (č. j.)
STI-3/VZ/2011

Hradec Králové
22. 6. 2011

Odbor | oddělení
vnitřní a krajský živnostenský úřad
stížností a dozoru obcí

Vyřizuje | linka | e-mail
Mgr. Vladimír Kučera | 585
vkucera@kr-kralovehradecky.cz

Účastník řízení:

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor vnitřní a krajský živnostenský úřad, oddělení stížností a dozoru obcí jako orgán věcně a místně příslušný k rozhodnutí o stížnosti podle ustanovení § 16a odst. 4 zákona číslo 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“) a ustanovení § 178 odst. 2 věta první zákona číslo 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o stížnosti pana

na postup
Městského úřadu Jičín, odboru komunikace s veřejností při vyřizování jeho žádosti o poskytnutí informace podle InfZ, podané u Městského úřadu Jičín dne 22. 4. 2011, podle ustanovení § 16a odst. 6 InfZ takto:

Městskému úřadu Jičín se podle ustanovení § 16a odst. 6 písm. b) InfZ

přikazuje,

aby ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí žádost pana

o poskytnutí informace podle InfZ podanou u Městského úřadu dne dne 22. 4. 2011, vyřídil.

Stránka 1 z 12

Odůvodnění:

Krajský úřad Královéhradeckého kraje se sídlem v Hradci Králové (dále také „nadřízený orgán“), odbor vnitra a krajský živnostenský úřad, oddělení stížností a dozoru obcí, jako orgán věcně a místně příslušný k rozhodnutí o stížnosti podle ustanovení § 16a odst. 4 zákona InfZ a ustanovení § 178 odst. 2 věta první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, obdržel dne 8. 6. 2011 podání Městského úřadu Jičín, odboru komunikace s veřejností (dále také „povinný subjekt“) ze dne 7. 6. 2011, čj. MuJc/2011/15016/STA/RuA nazvané cit.: „*Předložení spisu k rozhodnutí o odvolání pana ve věci žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, týkající se zápisů a usnesení z jednání rady a zastupitelstva města*“ (dále jen „předložení stížnosti ze dne 7. 6. 2011“) s přílohou obsahující celkem 11 listů.

Ze spisového materiálu nadřízený orgán zjistil, že dne 22. 4. 2011 podal u povinného subjektu písemně pan (dále také „stěžovatel“) žádost o informace ve smyslu InfZ. Stěžovatel žádal informace dle InfZ a dle zákona číslo 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů v celkem 14 bodech, konkrétně se jednalo o poskytnutí zápisů a usnesení z jednání zastupitelstva dne 8. 12. 2010, 17. 1. 2010, 28. 3. 2010 a 23. 2. 2011, dále usnesení a zápisy z jednání rady číslo 1 až 5. Veškeré informace požadoval stěžovatel zastat v elektronické podobě na e-mailovou adresu

Povinný subjekt vyzval stěžovatele písemností ze dne 27. 4. 2011, čj. MuJc/2011/10664/STA/RuA s názvem „*Výzva k upřesnění Vaší žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, týkajících se zápisů a usnesení z jednání rady a zastupitelstva*“ (dále jen „výzva ze dne 27. 4. 2011“) k upřesnění žádosti dle ustanovení § 14 odst. 5 písmeno b) InfZ. Stěžovatel byl vyzván, aby upřesnil konkrétní termíny jednání rady města či volební období v bodech číslo 5 až 14. U bodů č. 2 a 4 mu bylo sděleno, že ve dnech jím uvedených jednání zastupitelstva neproběhlo. Dále povinný subjekt upozornil stěžovatele, že ustanovení § 16 zákona číslo 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“), umožňuje občanovi obce nahlížet do usnesení a zápisů z jednání zastupitelstva obce a do usnesení rady obce a pořizovat si z nich výpisy, přičemž nezakládá výslovný právní nárok na poskytnutí kopií dokumentů. Povinný subjekt uváděl na podporu svého tvrzení Metodické doporučení k činnosti územních samosprávných celků č. 4 – Informování obce o své činnosti a participace občanů obce na územní samosprávě, vydané Ministerstvem vnitra České republiky, odborem dozoru a kontroly veřejné správy (dostupné na internetových stránkách Ministerstva vnitra České republiky <http://www.mvcr.cz/odk2/soubor/modra-c-4-web-pdf.aspx> dále jen „metodické doporučení“). Povinný subjekt také dle ustanovení § 6 InfZ odkázal stěžovatele na své internetové stránky <http://www.mujiicin.cz/>, kde jsou zveřejněny zápisy a usnesení z jednání zastupitelstva i rady města, ovšem v anonymizované podobě bez osobních údajů, tak aby byl postup v souladu se zákonem číslo 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“).

Stěžovatel na výzvu reagoval písemností s názvem „*Žádost o informace podle zák. 106/1999 Sb., a zák. 128/2000 Sb., - upřesnění*“ ze dne 3. 5. 2011, doručenou povinnému subjektu dne 9. 5. 2011. Volební období upřesnil na roky 2010 a 2011. Body č. 2 a 4 žádosti opravil na rok 2011. Uvedl, že informace žádá podle InfZ a to v elektronické formě. Informace žádal

stěžovatel zaslat ve znění, které předpokládá ustanovení § 16 odst. 2 zákona o obcích, neboť je občanem obce. K bodům č. 10 až 14 žádosti stěžovatel sdělil, že si je v elektronické formě stáhne sám a u všech ostatních položek trval na původní žádosti.

Povinný subjekt vyřídil žádost stěžovatele o informace písemností čj. MuJc/2011/12538/STA/RuA ze dne 13. 5. 2011 s názvem „*Odpověď na Vaši žádost dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím a zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, týkající se zápisů a usnesení z jednání rady a zastupitelstva města*“, která byla dle údaje z doručky doručena dne 16. 5. 2011. Po zrekapitulování dosavadního řízení, tedy přijetí žádosti, výzvy povinného subjektu a reakce stěžovatele, povinný subjekt stěžovatele odkázal podle ustanovení § 6 InfZ na zveřejněnou informaci ohledně zápisů a usnesení rady a zastupitelstva města, která je k dispozici na internetových stránkách povinného subjektu <http://www.mujiicin.cz/>. Dále povinný subjekt uvedl, že do požadovaných dokumentů v originální podobě může stěžovatel v režimu ustanovení § 16 odst. 2 zákona o obcích pouze nahlížet, případně si pořídit jejich kopie a to na sekretariátu města Jičína, kde jsou zápisy a usnesení v autentické podobě k dispozici po dohodě s příslušnou pracovnící.

Stěžovatel nebyl s vyřízením své žádosti spokojen, a proto podal u povinného subjektu dne 31. 5. 2011 písemnost ze dne 30. 5. 2011 s názvem „*Stížnost proti postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace*“, jejímž obsahem byla stížnost ve smyslu ustanovení § 16a odst. 1 písm. a) a b) InfZ. Po rekapitulaci předcházejícího řízení k vlastním důvodům stížnosti stěžovatel uvedl, že povinným subjektem je dle smyslu žádosti Město Jičín a jedná se o samostatnou působnost. Z toho stěžovatel dovodil, že úřední úkony provedené v této věci by měly být podepsány statutárním zástupcem tohoto subjektu, přičemž tento podpis na všech úkonech v řízení chybí, neboť byly vyřízeny pověřeným zaměstnancem Městského úřadu Jičín, tedy jiného než povinného subjektu. Navíc na hlavičkovém papíře je uvedeno jak město, tak i městský úřad Jičín a tyto dva subjekty nelze rozlišit.

Stěžovatel také uvádí, že povinný subjekt porušil ustanovení § 6 odst. 2 InfZ, když nerespektoval požadavek stěžovatele vyslovený v reakci na výzvu ze dne 27. 4. 2011, kde stěžovatel k odkazu na zveřejněnou informaci sdělil, že trvá na poskytnutí požadovaných informací v elektronické formě a v patřičném provedení. Dále stěžovatel uvádí, že povinný subjekt současně porušil i ustanovení § 14 odst. 5 písmeno d) InfZ, když přes výslovný požadavek na poskytnutí informací v elektronické podobě, povinný subjekt vyřídil žádost stěžovatele odkazem na zveřejněnou informaci dle ustanovení § 6 InfZ.

Meritorně k věci uvedl stěžovatel, že je zcela na jeho svobodném rozhodnutí, jaké informace a v jaké formě bude požadovat, a je povinností povinného subjektu mu tyto informace, nebrání-li tomu konkrétně určené skutečnosti či – pokud jde o formu poskytnutí – nepřiměřené úsilí, poskytnout.

Stěžovatel dále upozorňuje na porušování základních zásad činnosti správních orgánů stanovených zejména v ustanovení § 3, § 4 odst. 4 a § 6 odst. 2 správního řádu.

K metodickému doporučení sděluje stěžovatel, že jeho použití na jeho žádost je zcela nepřipadné, neboť se dostává do rozporu s příslušnými ustanoveními pro poskytování informací dle InfZ, což povinný subjekt přehlédl.

Vzhledem ke všemu výše uvedenému navrhol stěžovatel, aby nadřízený orgán aplikoval postup dle ustanovení § 16a odst. 6 písmeno b) InfZ.

Povinný subjekt v předložené stížnosti ze dne 7. 6. 2011 popsal proceduru vyřizování žádosti stěžovatele a přímo k argumentům stěžovatele sdělil, že město Jičín má stanovena Pravidla pro zabezpečení plnění InfZ ze dne 22. 1. 2009, které schválila Rada města Jičína, a jsou zveřejněny na internetových stránkách povinného subjektu. Tato pravidla upravují organizační a procedurální otázky realizace InfZ a to v podmínkách Městského úřadu Jičín. Povinný subjekt dále sdělil, že žadateli neupírá právo na informace v úplném znění, ale tvrdí, že je umožněno jejich poskytnutí způsobem dle ustanovení § 16 odst. 2 zákona o obcích, když toto ustanovení upravuje formu, jak informaci může občan obdržet, tedy nahlížením do usnesení a zápisů z jednání zastupitelstva obce a usnesení z jednání rady obce a pořizováním výpisů. Protože předmětné ustanovení neurčuje právo požadovat informace elektronickou formou, informace mohou být stěžovateli poskytnuty s maximálním komfortem, včetně jejich okopírování zaměstnanci úřadu, ale pouze v rámci osobního nahlížení. S ohledem na to, nelze požadované informace poskytnout v elektronické podobě. Povinný subjekt dále uvádí, že musí chránit přednostně osobní údaje a zajistit jejich ochranu a při poskytnutí požadovaných informací elektronickou formou hrozí jejich zpřístupnění neomezenému počtu osob dálkovým způsobem a jejich další zneužití. Navíc poskytnutí na e-mailovou adresu v tomto případě nezaručuje jistotu konkrétního příjemce (může se jednat o e-mailovou adresu úplně jiné osoby než stěžovatele). Povinný subjekt se obává hrozícího zpřístupnění informací, které již stěžovatel provádí a to způsobem umožňujícím dálkový přístup na internetových stránkách <http://www.jicinsko.cz/106/jicin/dok>. Povinný subjekt dovozuje, že v případě poskytování informací občanovi obce podle zákona o obcích nelze podpůrně postupovat dle ustanovení InfZ. S ohledem na přednostní ochranu osobních údajů, kterou musí povinný subjekt zabezpečovat a vzhledem k tomu, že byly informace poskytnuty maximálním možným způsobem, tedy odkázáním na zveřejněnou informaci dle ustanovení § 6 InfZ a nabídnutím možnosti nahlížení dle zákona o obcích, považuje povinný subjekt stížnost stěžovatele za nedůvodnou.

Nadřízený orgán konstatuje, že žádost o informace ze dne 22. 4. 2011 byla podána v souladu s požadavky InfZ, zejména ustanovení § 14 InfZ a stejně tak i stížnost ze dne 30. 5. 2011 byla podána řádně a včas dle požadavků ustanovení § 16a InfZ.

Nadřízený orgán zdůrazňuje, že postupoval ve smyslu ustanovení § 16 odst. 6 InfZ a při rozhodování o stížnosti přezkoumal postup povinného subjektu z hlediska souladu s InfZ.

Při přezkoumání postupu povinného subjektu považoval nadřízený orgán za zásadní především následující ustanovení InfZ a zákona o obcích.

Dle ustanovení § 2 odst. 1 InfZ povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce.

Dle ustanovení § 2 odst. 3 InfZ se InfZ nevztahuje na poskytování informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.

Dle ustanovení § 3 odst. 3 InfZ se informací pro účely InfZ rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.

Dle ustanovení § 4 odst. 3 InfZ je-li informace poskytována na základě žádosti, poskytuje se ve formátech a jazycích podle obsahu žádosti o poskytnutí informace, pokud tento zákon nestanoví jinak. Povinné subjekty nejsou povinny měnit formát nebo jazyk informace, pokud by taková změna byla pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží; v tomto případě vyhoví povinný subjekt žádosti tím, že poskytne informaci ve formátu nebo jazyce, ve kterých byla vytvořena.

Dle ustanovení § 6 odst. 1 InfZ pokud žádost o poskytnutí informace směřuje k poskytnutí zveřejněné informace, může povinný subjekt co nejdříve, nejpozději však do sedmi dnů, místo poskytnutí informace sdělit žadateli údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace.

Dle ustanovení § 6 odst. 2 InfZ pokud žadatel trvá na přímém poskytnutí zveřejněné informace, povinný subjekt mu ji poskytne.

Dle ustanovení § 12 InfZ všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Právo odepřít informaci trvá pouze po dobu, po kterou trvá důvod odepření. V odůvodněných případech povinný subjekt ověří, zda důvod odepření trvá.

Dle ustanovení § 14 odst. 5 písm. b) InfZ povinný subjekt posoudí žádost a v případě, že je žádost nesrozumitelná, není zřejmé, jaká informace je požadována, nebo je formulována příliš obecně, vyzve žadatele ve lhůtě do sedmi dnů od podání žádosti, aby žádost upřesnil. Neupřesní-li žadatel žádost do 30 dnů ode dne doručení výzvy, rozhodne o odmítnutí žádosti.

Dle ustanovení § 14 odst. 5 písm. d) InfZ povinný subjekt posoudí žádost a nerozhodne-li podle ustanovení § 15 InfZ, poskytne informace v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění.

Dle ustanovení § 16a odst. 5 InfZ povinný subjekt předloží stížnost spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu do 7 dnů ode dne, kdy mu stížnost došla, pokud v této lhůtě stížnosti sám zcela nevyhoví tím, že poskytne požadovanou informaci nebo konečnou licenční nabídku nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Dle ustanovení § 16a odst. 6 InfZ nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti přezkoumá postup povinného subjektu a rozhodne tak, že

- a) postup povinného subjektu potvrdí,
- b) povinnému subjektu přikáže, aby ve stanovené lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí nadřízeného orgánu, žádost vyřídil, případně předložil žadateli konečnou licenční nabídku, nebo
- c) usnesením věc převezme a informaci poskytne sám nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti; tento postup nelze použít vůči orgánům územních samosprávných celků při výkonu samostatné působnosti.

Dle ustanovení § 16 odst. 2 písm. e) zákona o obcích má občan obce, který dosáhl věku 18 let, právo nahlížet do rozpočtu obce a do závěrečného účtu obce za uplynulý kalendářní rok, do usnesení a zápisů z jednání zastupitelstva obce, do usnesení rady obce, výborů zastupitelstva obce a komisí rady obce a pořizovat si z nich výpisy.

Dle ustanovení § 16 odst. 3 zákona o obcích oprávnění uvedená v § 16 odst. 2 písm. c) až g) zákona o obcích má i fyzická osoba, která dosáhla věku 18 let a vlastní na území obce nemovitost.

Žádost o informace ve smyslu InfZ byla povinnému subjektu doručena dne 22. 4. 2011. Vzhledem k tomu, že žádost nebyla povinnému subjektu dostatečně srozumitelná a obsahovala některé zavádějící údaje, postupoval povinný subjekt v souladu s ustanovením § 14 odst. 5 písmeno b) InfZ, když výzvou ze dne 27. 4. 2011 stěžovatele vyzval k upřesnění žádosti. Výzvu povinný subjekt učinil ve lhůtě předepsané InfZ, tedy a do 7 dnů ode dne doručení žádosti a stěžovatel ji převzal dne 2. 5. 2011. Svoji žádost stěžovatel upřesnil v InfZ stanovené lhůtě, tedy do 30 dnů ode dne doručení výzvy, když jeho upřesnění bylo povinnému subjektu doručeno dne 9. 5. 2011. Žádost o informace byla následně vyřízena odpovědí ze dne 13. 5. 2011, v níž povinný subjekt jednak odkázal stěžovatele na zveřejněnou informaci, která je k dispozici na internetových stránkách <http://www.mujiicin.cz/> a dále stěžovatele poučil, že do požadovaných dokumentů v originální podobě může dle ustanovení § 16 odst. 2 zákona o obcích nahlédnout či pořídit si jejich kopie v sídle povinného subjektu.

Nadřízený orgán dospěl po seznámení se s předloženým spisovým materiálem k závěru, že povinný subjekt nepostupoval v souladu s InfZ a to z následujících důvodů opřených o právní názory odborné literatury (FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš. *Zákon o svobodném přístupu k informacím : Komentář*. Praha : Linde, 2010. 671 s. ISBN 978-80-7201-788-1) a judikatury Nejvyššího správního soudu.

K otázce povinného subjektu, tedy zda jím je město Jičín nebo Městský úřad Jičín, nadřízený orgán uvádí, že podle ustanovení § 2 odst. 1 InfZ je povinným subjektem jak územní samosprávný celek tedy město Jičín, tak orgány územního samosprávného celku, tedy v souladu se zákonem o obcích i Městský úřad Jičín. Rada obce potom může ve zbytkové pravomoci dle ustanovení § 102 odst. 3 zákona o obcích určit například vnitřním normativním aktem, kdo konkrétně a jakým způsobem bude povinný subjekt žádosti o informace dle InfZ vyřizovat. Nadřízený orgán tedy nepovažuje za zásadní otázku, kdo z povinného subjektu, zda představitel samosprávy či městského úřadu, žádost o informaci vyřizuje, ale to, zda je vyřizována v souladu s InfZ.

K aplikaci InfZ a zákona o obcích na daný případ nadřízený orgán uvádí, že InfZ je obecným právním předpisem, který upravuje poskytování informací. Naproti tomu ustanovení § 16 odst. 2 písm. e) zákona o obcích upravuje občanům obce zvláštní priverlogovaný přístup k určitým informacím. Dle právního názoru uvedeného v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2005, čj. 6 As 40/2004 – 62, uveřejněného ve sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu číslo 12/2005 pod číslem 711 http://www.nssoud.cz/main2col.aspx?cls=EvidencniListVety&evl_id=24620&menu=188 :

„I. Neveřejnost schůze rady obce ani právo člena zastupitelstva obce nahlížet do zápisu ze schůze rady obce (§ 101 odst. 1 a 3 zákona č. 128/2000 Sb., obecního zřízení) neomezují samy o sobě právo na informace (čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod) ohledně skutečností obsažených v takovém zápisu.

II. Povinný subjekt poskytující informace ze zápisu ze schůze rady obce jiné osobě než členu zastupitelstva obce je povinen zajistit zákonem stanovenou ochranu práv a svobod jiných osob způsoby předvídanými v § 12 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím; to ovšem neplatí, pokud občan obce požaduje informace z usnesení rady, k nimž má podle § 16 odst. 2 písm. e) zákona č. 128/2000 Sb., obecního zřízení, zaručen přímý přístup formou

nahlédnutí a pořizené výpisů. “

V souladu s tímto judikátem vykládá problematiku i výše uvedené metodické doporučení Ministerstva vnitra České republiky, když uvádí na str. 27:

„Jestliže tedy občan obce žádá o poskytnutí kopií dokumentů uvedených v § 16 odst. 2 písm. e) zákona o obcích, do nichž by mohl na základě svého práva občana obce nahlížet, či si z nich pořizovat výpisy, je třeba tuto jeho žádost posoudit jako žádost podanou podle InfZ. V případě poskytnutí kopie těchto dokumentů se pak neuplatní omezení práva na informace, jak vyplývá z § 12 InfZ, neboť citované ustanovení zákona o obcích občanovi obce k chráněným informacím přístup umožňuje, čímž právní řád předpokládá, že se občan obce s těmito informacemi může seznámit. Není proto třeba např. „začernovat“ osobní údaje uvedené v usnesení rady obce. Občan obce, ale třeba i člen zastupitelstva si může kopii poříditi i prostřednictvím svého záznamového zařízení (např. digitálním fotoaparátem). Ve vztahu k zápisům z rady pak platí, že se občanovi zápis poskytne po zajištění zákonem stanovené ochrany práv a svobod jiných osob způsoby předvídanými v § 12 InfZ, neboť zákon občanovi obce nestanoví právo nahlížet do zápisů z jednání rady obce.“

Občan obce má tedy na základě ustanovení § 16 odst. 2 písmeno e) zákona o obcích právo nahlížet do originálů usnesení a zápisů z jednání zastupitelstva a usnesení rady obce a pořizovat si z nich výpisy i prostřednictvím záznamového zařízení. Protože se občan může seznámit s originály výše uvedených dokumentů, má přístup i k případným osobním údajům, které jsou v dokumentech obsaženy. Kromě způsobu, který je předpokládán zákonem o obcích, může občan obce požadovat výše uvedené dokumenty, tedy usnesení a zápisy z jednání zastupitelstva a usnesení rady obce, také prostřednictvím InfZ a při vyřízení takové žádosti nebude dán důvod k odmítnutí části žádosti z důvodů ochrany osobních údajů, když občan obce k nim má přístup zaručený dle příslušného ustanovení zákona o obcích. V případě zápisů z jednání rady obce, k nimž občan obce zaručen přístup dle zákona o obcích nemá, bude nutné poskytovat informace v souladu s ustanovením § 12 InfZ a zejména ustanovení § 8a InfZ.

Právní úpravu ustanovení § 16 odst. 2 zákona o obcích nelze tedy chápat tak, že vylučuje použití InfZ, jako obecného zákona pro přístup k informacím. Zvláštní právní úprava vylučující InfZ dle ustanovení § 2 odst. 3 musí mít komplexní charakter. Takovou zvláštní právní úpravou vůči InfZ není zákon o obcích, ale ani správní řád (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2006, čj. 8 As 34/2005-76, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2006, čj. 5 As 3/2006-70). V souladu s názory odborné literatury (Furek, A., Rothanzl, L. str. 49-50) „...podání žádosti dle InfZ představuje realizaci hmotného práva, garantovaného předpisy ústavního pořádku (čl. 17 Listiny), úprava správního řádu jako procesního předpisů stanoví postup uplatnění procesního práva účastníků řízení (a za stanovených podmínek jiných osob) seznámit se s obsahem spisu. Jako formu tohoto seznámení předpokládá správní řád (fyzické) nahlédnutí.“ Ke stejnému právnímu závěru dochází i Metodické doporučení k postupu povinných subjektů podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, č. 1 – Vyřizování žádostí o informace ze správních spisů, vydané Ministerstvem vnitra České republiky, odborem dozoru a kontroly veřejné správy (dostupné na internetových stránkách Ministerstva vnitra České republiky <http://www.mvcr.cz/odk2/ViewFile.aspx?docid=21323032>), když ve shrnutí uvádí:

„V režimu InfZ lze žádat o poskytnutí informací obsažených ve správních spisech; žadatelem může být účastník řízení i jiná osoba. Povinné subjekty nejsou oprávněny takovou žádost v režimu InfZ nevyřizovat.

Při vyřízení žádosti se postupuje v plné míře dle InfZ, včetně aplikace důvodů pro omezení práva na informace. Tyto důvody není třeba aplikovat pouze ve vztahu k účastníkům řízení, kteří jsou zásadně oprávněni seznámit se s obsahem spisu v plném rozsahu. Podmínkou poskytnutí informace v režimu InfZ není prokázání právního zájmu žadatele.“

Obdobným způsobem je dle názoru nadřízeného orgánu nutné postupovat i v posuzovaném případě.

Informací rozumí InfZ dle ustanovení § 3 odst. 2 jakýkoli obsah nebo jeho část v jakékoli podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči. K otázce formy poskytování informací je zásadní ustanovení § 4 odst. 3 InfZ, kdy v případě poskytování informace na základě žádosti se informace poskytuje ve formátech a jazycích podle obsahu žádosti o poskytnutí informace pokud InfZ nestanoví jinak. Nejvyšší správní soud vyslovil v rozsudku ze dne ze dne 7. 5. 2008, čj. 1 As 17/2008 – 67, uveřejněného ve sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu číslo 8/2008 pod číslem 1627 následující právní názor:

„Informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, není selektivní sdělení obsahu smlouvy, nýbrž text smlouvy v její celistvosti jako takový. Jestliže žadatel požádal o poskytnutí informace kopií smlouvy, na jejíž obsah se nevztahuje ochrana obchodního tajemství, je povinný subjekt povinen pořídit fotokopii, případně jinak hodnověrným způsobem poskytnout žadateli obsah smlouvy v kompletní podobě.“

Povinný subjekt by se tedy měl při vyřizování žádosti o informace dle InfZ řídit především obsahem žádosti, přičemž stěžovatel žádal poskytnutí informací v elektronické podobě na konkrétní e-mailovou adresu. Ustanovení § 4 odst. 3 InfZ ovšem stanoví, že povinný subjekt není povinen měnit formát nebo jazyk informace, pokud by taková změna byla pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží. Pokud by požadovaná informace neexistovala v elektronické podobě, je nutné považovat její převedení z listinné podoby do elektronické za změnu formátu. Tuto změnu formátu není povinný subjekt povinen uskutečnit, pokud by pro něj byla nepřiměřenou zátěží, pak by poskytoval informaci ve formátu či jazyce, ve kterém byla vytvořena, tedy její fotokopie. Pro určení nepřiměřené zátěže považuje nadřízený orgán v souladu s odbornou literaturou (Furek, A., Rothanzl, L. str. 129-130) za rozhodující individuální podmínky každého jednotlivého povinného subjektu, „...přičemž zátěž může spočívat jak v technických podmínkách (např. povinný subjekt nevlastní příslušnou techniku pro pořízení požadované formy/formátu informace), tak i v podmínkách personálních (např. povinný subjekt z určitých objektivních důvodů nemůže v daný okamžik vyčlenit dostatek pracovníků na zhotovení žadatelem poptávané formy nebo formátu informace).“ Jestliže změna formátu není pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží, měl by povinný subjekt vyhovět požadavkům stěžovatele, tak jak je v žádosti formuloval. Adresou pro doručování InfZ výslovně ve svém ustanovení § 14 odst. 2 poslední věta rozumí též elektronickou adresu, tedy adresu e-mailovou.

Povinný subjekt nepostupoval při vyřizování žádosti stěžovatele správně, když ho ohledně požadovaných informací dle ustanovení § 6 odkázal na zveřejněnou informaci. Povinný subjekt zveřejňuje na svých internetových stránkách zápisy a usnesení z jednání zastupitelstva http://www.mujiicin.cz/vismo/zobraz_dok.asp?u=5954&id_org=5954&id_ktg=22704&p1=36992 a zápisy a usnesení z jednání rady města http://www.mujiicin.cz/vismo/zobraz_dok.asp?u=5954&id_org=5954&id_ktg=22804&p1=36692, všechny dokumenty v upravené verzi bez osobních údajů osob v dokumentech uvedených, tedy dle požadavků zákona o ochraně osobních údajů.

Jestliže stěžovatel je ovšem občanem obce, a jak výše nadřízený orgán uvedl, má na základě zákona o obcích nárok u usnesení a zápisů z jednání zastupitelstva obce a usnesení rady obce na poskytnutí všech informací v nich obsažených, tedy i osobních údajů, nelze jeho žádost o informace vyřídit odkazem na zveřejněné údaje, protože jejich rozsah neodpovídá požadavkům žádosti.

Vzhledem k tomu, že již ve výzvě ze dne 27. 4. 2011 povinný subjekt odkazoval dle ustanovení § 6 InfZ na zveřejněné informace uvedené na svých internetových stránkách a stěžovatel v upřesnění své žádosti ze dne 3. 5. 2011 u bodů číslo 1 až 9 trval na původní žádosti, měl povinný subjekt postupovat dle požadavku ustanovení § 6 odst. 2 InfZ a zveřejněnou informaci poskytnout a doplnit ji v případě usnesení a zápisů z jednání zastupitelstva obce a usnesení rady obce, tak aby se shodovala s originálem předmětných dokumentů.

Byť si je nadřízený orgán vědom, že základní zásady činnosti správních orgánů uvedené v ustanoveních § 2 až § 8 správního řádu se použijí při výkonu veřejné správy i v případech, kdy zvláštní zákon (konkrétně ustanovení § 20 odst. 4 InfZ) stanoví, že se správní řád nepoužije, ale sám úpravu odpovídající těmto zásadám neobsahuje, tedy dopadají i na projednávaný případ, shledává nadřízený orgán jako zásadní nesprávnou aplikaci InfZ a zákona o obcích.

Nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti přezkoumal postup povinného subjektu a zjistil, že povinný subjekt nepostupoval v souladu s InfZ a na základě všeho shora uvedeného nadřízený orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Méně významné pochybení spočívající v nepředložení záznamu o postupu při poskytování informace dle požadavku ust. § 14 odst. 6 InfZ (nebyl součástí předloženého spisového materiálu) nemohlo mít vliv na vlastní vyřízení žádosti o informace a postup povinného subjektu byl nadřízenému orgánu z předloženého spisového materiálu dostatečně zřejmý.

Na okraj rozhodnutí nadřízený orgán konstatuje, že se neztotožňuje s námitkami stěžovatele ohledně zveřejňování zápisů a usnesení zastupitelstva a rady města na internetových stránkách povinného subjektu. Stěžovatel uvedl „*Samospráva Města Jičín tyto dokumenty (myšleny právě zápisy a usnesení zastupitelstva a rady města – poznámka nadřízeného orgánu) zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup, avšak zde podle názoru žadatele zcela nepřiměřeným způsobem aplikuje údajnou ochranu osobních údajů, což vede k tomu, že uživatelům svých webovských stránek, zájemcům o informace a především komunitě samotné nepřiměřeným způsobem odepírá informace o činnosti komunity i o své vlastní činnosti.*“ Předně je nutné uvést, že pokud jsou uvedené dokumenty zveřejňovány, pak se jedná o dobrou vůli a příklad dobré správy povinného subjektu, neboť zveřejňování způsobem umožňujícím dálkový přístup, tedy prostřednictvím internetu, není zákonnou povinností vyplývající ze současné platné legislativy. Anonymizace osobních údajů je potom nutný předpoklad k tomu, aby zápisy a usnesení zastupitelstva a rady města mohly být zveřejněny a přitom nebyly ohroženy osobní údaje osob v nich uvedených. Článek 7 Listiny základních práv a svobod zaručuje každému nedotknutelnost osoby a jejího soukromí, přičemž omezení tohoto základního lidského práva je možné jen v případech stanovených zákonem. V souladu s právem Evropské unie a mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána, a k naplnění práva každého na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromí upravil práva a povinnosti při zpracování osobních údajů zákon o ochraně osobních údajů.

Osobním údajem se dle ustanovení § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů rozumí jakýkoliv údaj týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze na základě jednoho či více osobních údajů přímo nebo nepřímo zjistit jeho identitu. O osobní údaj se nejedná, pokud je třeba ke zjištění identity subjektu údajů nepřiměřené množství času, úsilí či materiálních prostředků. Ze stanovisek a názorů Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „ÚOOÚ“) vyplývá, že subjekt údajů nemusí být identifikován pouze jménem, příjmením a adresou (přímá identifikace), ale jakákoliv jiná kombinace osobních údajů, která umožní odlišit od sebe jednotlivé fyzické osoby (subjekty údajů) musí být považována za identifikaci subjektu údajů (nepřímá identifikace). ÚOOÚ považuje určitelnost za stav, kdy na základě osobních údajů, které má správce k dispozici, nebo z osobních údajů, k nimž má přístup, lze fyzickou osobu (subjekt údajů) jednoznačně odlišit (identifikovat) od jiných fyzických osob a určenost za stav, kdy správce má k dispozici přímé identifikační údaje subjektu údajů. Zpracováním osobních údajů se přitom v souladu s ust. § 4 písm. e) zákona o ochraně osobních údajů rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace osobních údajů.

Podle ust. § 5 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů může správce zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů, nestanoví-li tento zákon jinak. Bez tohoto souhlasu může správce zpracovávat osobní údaje:

- a) jestliže provádí zpracování nezbytné pro dodržení právní povinnosti správce,
- b) jestliže je zpracování nezbytné pro plnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů, nebo pro jednání o uzavření nebo změně smlouvy uskutečněné na návrh subjektu údajů,
- c) pokud je to nezbytně třeba k ochraně životně důležitých zájmů subjektu údajů. V tomto případě je třeba bez zbytečného odkladu získat jeho souhlas. Pokud souhlas není dán, musí správce ukončit zpracování a údaje zlikvidovat,
- d) jedná-li se o oprávněně zveřejněné osobní údaje v souladu se zvláštním právním předpisem. Tím však není dotčeno právo na ochranu soukromého a osobního života subjektu údajů,
- e) pokud je to nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce, příjemce nebo jiné dotčené osoby; takové zpracování osobních údajů však nesmí být v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života,
- f) pokud poskytuje osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři či zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné anebo úřední činnosti, o jeho funkčním nebo pracovním zařazení, nebo,
- g) jedná-li se o zpracování výlučně pro účely archivnictví podle zvláštního zákona.

Občané obce tedy mají právo získat informace z usnesení a zápisů zastupitelstva a rady prostřednictvím postupu dle zákona o obcích nebo prostřednictvím InfZ, není ovšem povinností povinného subjektu tyto informace zveřejňovat na internetu a při takovém zveřejnění musí povinný subjekt důsledně dbát ochrany osobních údajů osob v zápisech a usneseních uvedených.

I v případě, kdy povinný subjekt poskytne občanovi obce informace z usnesení a zápisů zastupitelstva či rady obce na základě žádosti o informace dle InfZ musí při postupu dle ustanovení § 5 odst. 3 InfZ, dle kterého je povinen do 15 dnů ode dne poskytnutí informací na žádost tyto informace zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup, aplikovat ustanovení § 12 InfZ a uplatnit veškerou ochranu plynoucí z InfZ, tedy musí anonymizovat i ty informace (především osobní údaje), k nimž měl žadatel přímý přístup, protože je občanem obce.

Ke zveřejněným informacím ať již na základě ustanovení § 5 odst. 3 nebo na základě toho, že se tak povinný subjekt rozhodne, má totiž přístup neomezené množství uživatelů internetu, přičemž přístup k originálům dokumentů zápisů a usnesení z jednání zastupitelstva obce a usnesení rady obce, včetně případných osobních údajů, je zaručen pouze občanům příslušné obce, kteří dosáhli věku 18 let a fyzickým osobám, které dosáhly věku 18 let a vlastní na území obce nemovitost.

Právnícká osoba, tedy povinný subjekt, by se zveřejněním osobních údajů mohla dopustit správního deliktu podle ustanovení § 46 zákona o ochraně osobních údajů v případě, že by zpracovávala osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů mimo případy uvedené v zákoně. Za tento správní delikt hrozí pokuta až do výše 5 000 000,- Kč v případě ohrožení většího počtu osob neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života nebo porušení povinnosti pro zpracování citlivých údajů pokuta až do výše 10 000 000,- Kč.

I v případě pokud stěžovatel v souladu s InfZ a zákonem o obcích obdrží informace z usnesení a zápisů zastupitelstva obce či usnesení rady obce včetně osobních údajů a následně informace, aniž by měl souhlas subjektů osobních údajů, zveřejní na internetových stránkách, může se dopouštět přestupku podle ustanovení § 44 zákona o ochraně osobních údajů. Podle odst. 2 tohoto ustanovení fyzická osoba se jako správce nebo zpracovatel dopustí přestupku tím, že při zpracování osobních údajů zpracovává osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů mimo případy uvedené v zákoně. Za tento přestupek hrozí pokuta až do výše 1 000 000,- Kč v případě ohrožení většího počtu osob neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života nebo porušení povinnosti pro zpracování citlivých údajů pokuta až do výše 5 000 000,- Kč. Dozor nad dodržováním povinností stanovených zákonem o ochraně osobních údajů a působnost projednávat přestupky, jiné správní delikty a udělovat pokuty je svěřena Úřadu pro ochranu osobních údajů se sídlem v Praze, Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7.

Poučení o opravném prostředku

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 16a odst. 9 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, odvolat.

Mgr. Alena Koukálková
vedoucí oddělení stížností a dozoru obcí

Rozdělovník

Účastník řízení

(doporučeně do vlastních rukou)

Obdrží

Městský úřad Jičín
odbor komunikace s veřejností – Mgr. Adéla Rulfová
Žižkovo náměstí 18
506 01 JIČÍN
(doporučeně spolu se spisem)